Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

2. Aarg. Nr. 11. Den 1. Marts 1853. Priis: 6 ß pr. Expl.

Ottende almindelige Epistel

fra Præsidentskabet over Jesu Christi Kirke af Sidste=Dags=Hellige i Store=Salt=Sø Dal, til de Hellige i Adspredelsen paa Jorden, med Hilsen.

Kjere Brødre! — Ethvert Halvaar fremstiller nye Scener og Gjenstande for os til at tage i Betragtning, og Naade og Velsignelse fornyet og mangfoldiggjort, til at fremkalde Lovsang, Priis og Taksigelse til vor himmelske Fader, som lader Lyset af hans kjere Søns Evangelium skinne videre og videre og med større Glands fra Dag til Dag, saa at Jordens fire Dele, saavelsom Øerne i Havet, alt nu begynde at bade sig i den evige Sandheds Solskin, og den opmuntrende Røst om Frelse begynder at høres af en Mængde af Nationerne, og Israel kommer hjem i Flokke, ligesom Duer til deres Vinduer.

Siden vort sidste Epistel af 6te April har Abrahams Gud velsignet sine Børn i Dalen; Himlen har været mild i sin Tid, og Jorden har frembragt overflødigt; og uagtet vi havde ¾ Tomme tyk Iis den 22de April, Jorden var bedækket med Snee den 23de, og det sneede og haglede den 24de, og Jorden var hvid af Snee den 2den Mai, vi havde flere smaa Hagelbyger, en svær Byge den 13de Juli og ofte stærk Blæst i Aarets Løb, saa fik vi dog oftere Regn, med Torden, end i nogen af de foregaaende Aaringer, hvilket har fritaget os for meget Arbeide med at vande; det har været varmt om Dagen og om Natten, hvorfor Grøden har været usædvanlig stærk, og Korn og Værter er bleven avlet i Mængde, og Færskener og Viindruer af de allerbedste Qvaliteter, ere komne til Fuldkommenhed.

Den 27de Juli steeg Thermometeret til 127 Grader Fahrenheit Varme, den 28de og 29de 114, i Solen, og i vort svaleste Værelse 94, og alligevel gjorde de kjølige Vinde fra Fjeldene og Store=Salt=Sø at Landmanden kunde vedblive sit Arbeide; og de meteoriske Syn paa Himlen har ydermere forskjønnet og forherliget Livet i Bjerglandet.

Den første Snee i dette Efteraar faldt den 15de Septbr. paa det høieste Bjerg, hvor der har ligget gammel Snee hele Sommeren; og den første Frost, som kunde skade Haveværter i Staden, indtraf den 26de Septbr.

Fra den 22de April til den 21de Mai anvendte vi vor Tid, ledsaget af nogle Landmaalere og henved halvtredsindstyve af Brødrene, til at besøge alle Territo-

viets Anlæg Sønden for dette, og mange Steder, som ikke før havde været besøgte, for at undervise, trøste og velsigne de Hellige, vælge nye Byggepladser, gjøre Bekjendtskab med de forskjellige Indianerstammer og stifte Fred iblandt dem, og udrettede, under Himlens Velsignelse, alt hvad vi rimeligen kunde vente, og har siden besøgt Provo og andre Grene af Menigheden.

Der har været mindre Forstyrrelse og Ufred iblandt Indianerne end i de foregaaende Aaringer: Nogle begynder at kjende Brødets Værd, og ere villige til at arbeide Noget af deres Tid for at lære at avle Korn; og vi anbefale til alle Colonierne at imødekomme denne Tilbøielighed, og lære dem at avle Korn og at leve af deres Arbeide, hellere end at stjæle, sulte, eller leve af at tigge, da der ikke er meget Vildt paa deres Jagtstrækninger.

De Øverste og Krigsheltene iblandt de Uter, Shoshoner og Snæk-Indianere, hvilke Stammer længe have været i Ufred med hinanden, mødte i denne Stad den 4de Septbr., og sluttede en Pagt om Fred, bestandig Fred, "god Fred", som de siger, i Gouvernørens og Indianer-Agentens Nærværelse; og de nærværende Udsigter er til almindelig Fred iblandt Indianerne i denne Egn.

Vi har gjort betydelig Fremgang i Garveri, Sømsmederi, Jernværket, Pottemageri og andre nødvendige Artikler; men vi har havt saa lidt Hjelp i Aar, og vi har maattet anvende en Deel deraf til Kornavlingen, for at kunne forsyne den store California-Emigration, som kommer her igjennem og de 10,000 Hellige, som nu ere ankomne; eller vi venter de Sidste i denne Uge, og de fleste af dem bliver fordeelt omkring i Territoriet til at bestyrke de svage Colonier, eller danne Nye og begynde at opdyrke Jorden for at avle saa meget Korn som de kan, for de næste Aar indvandrende Hellige.

Den i Dalen avlede Uld er bleven forarbeidet til nyttigt Tøi, mest ved Familie-Industri, som og alle andre Artikler af Produkter, som kunde forarbeides uden meget Maskineri; dog har Fabrikvæsenet, Møller og arbeidsparende Maskinerier nydt al den Opmærksomhed, som vi har kunnet skjenke dem, og de vil alle faae en Forstærkning, naar vi faaer indhøstet.

En Prøve af Rue-Jern fra Ovnen i Iron-County blev fremlagt for October Conferenzen. saa godt, som man kunde vente det for det Første, og fra nu af vil Jernstøberne være fritaget fra at dyrke Jorden for deres Underholdning, og have anden Hjælp, som de behøver for at udføre deres Arbeide, og vi venter snart at blive godt forsynet med Jernvare af vor egen Fabrikation. Man har fundet Stykker Steenkul i adskillige Bække og Kanyons (Fjeldkløfter), og vi tænker vi skal snart have Gruber aabne til almindeligt Brug. Et vidtløftigt og værdifuldt Leie af Svovl er nylig bleven opdaget, som og Steen og Marmor af ypperlig Qvalitet, og vi skjænker Landmaalings- og Opdagelses-Væsenet saa megen Opmærksomhed, som Tid og Tal vil tillade.

De Hellige i Dalen føler vel, har det godt, glæder sig i Herren, arbeide flittigt, trives overordentlig i alle lovlige Foretagender, og bliver mere og mere trofaste i at holde Guds Bud, betale deres Tiende og opbygge Guds Rige Aar for Aar. Steenmuren om Tempelgaarden blev begyndt paa den 3die August, og hvis Efteraaret bliver ved at være os saa gunstigt som det var i Fjor, saa vil den rimeligviis førend Vaar blive færdig til at forhøies med Tegl eller Adobies. Penge er her ikkun faa af, dog er her flere end her har været, og de vil tiltage som Fabrikvæsenet tiltager. Vi graver

ngen Guld eller Sølv, men stoler paa vore Venner, at de graver og bringer til os, medens vi graver efter større Skatte.

Statshusets Bygning i Fillmore Stad skrider fremad, og Millard County bliver mere og mere beboet. — Udvandringsstrømmen løber sydefter, og det tegner sig til at Fillmore Stad vil snart blive Centrum for Virksomheden. Territoriets Affairer ligge alle stille her, og, saavidt vi vide, ogsaa i Generalregjeringens Sæde. De sidste Love ere offentliggjorte, skjøndt der synes at være ikkun lidet Brug for dem, da Folket ialmindelighed er sindet til at handle ret, og der er saagodt som ingen Rettergang for Magistraten; og selv den store Emigration herigjennem til Californien opførte sig langt mere respectabelt, og forvoldte vor Øvrighed langt mindre Uleilighed end de forrige Aaringer. Efter de bedste Efterretninger vi have er der nu over 30000 Indvaanere i Territoriet.

Ældste E. T. Benson og J. M. Grant kom tilbage den 11te August fra deres Mission til Pattowatomie, hvilket de efterlod næsten forladt af de Hellige, hvilke nu ere i Dalen; af hvilke Mange begyndte at lave til at reise over Sletterne med Hjulbøre og Haandkarrer, men da Herren saae at de havde fast besluttet at reise hjem, uden Frygt for Fare, saa magede han det saa, at de fik Vogne og Qvæg, ligetil den sidste Familie som ønskede at reise; og saaledes vil det blive ved at gaae med de Hellige, som beslutter at gaae hjem til Zion, i Overeensstemmelse med Formaningen.

De Hellige vare sene med deres Emigration iaar, og har lidt de sidste to eller tre Uger af Sneen paa Bjergene, hvilket hindrede deres Fremfart, og gjorde at de kom til at mangle Proviant; men henved 200 Vogne kjørte ud fra Dalen til deres Assistance, med 40 til 50000 Pd. Meel og en stor Mængde Kartofler og saadant, hvilket satte dem istand til at komme ind i Tryghed.

Ældste John Taylor, Erastus Snow og Franklin D. Richards arriverede den 11te August fra deres Missioner til Europa. Ældste Taylor medbragte Apparater til et stort Sukkersyderi, som han nu etablerer i Provo i Utah County; og Ældste Richards medbragte to store Glober, hver 3 Fod, at præsentere til Deserets Universitet.

Mormons Bog er nu paa Tryk i det engelske, velske, franske, tydske, danske og italienske Sprog, og der er Forberedelser begyndt til at oversætte og publicere den i det chinesiske, hinduiske, spanske og andre Sprog.

Den 28de og 29de August holdtes i Tabernaklet en speciel Conferenze, som var vel besøgt, og der herskede en stor Nidkjerhed, og mange Ældste bleve udvalgte og frakkilte til deres forskjellige Missioner som følger:

Europa (England): Daniel Spencer, Charles A. Harper, Isaack Allred, J. van Cott, M. Atwood, E. G. Webb, Charles Smith, Sylvester H. Earl, David Grant, Thomas W. Treat, Benjamin Brown, James T. Park, P. Sessions, O. M. Duel, J. A. Hunt, James Pace, William Burgess jun., L. Nickerson, W. Glover, Edward Martin, L. E. Riter, J. S. Fullmer, Richard Cook, John Oakley, William Clayton, William Pitt, J. C. Hall, W. Woodward, J. C. Willie, D. D. Mac Arthur, M. Thurston, John Perry, William Empy, S. Crandell, J. Mayer, Elias Gardner og R. T. Guyman.

Irland: Daniel Toner og J. Mac Donald.

Wales: Dan Jones, Daniel Daniels og Thomas Jeremy.

Frankrig: A. L. Lamoreaux.

Tydskland: Georg Mayer, G. E. Reiser, J. F. Secrist og W. Taylor.

Berlin: O. Spencer, J. Houtz og Moses Clough.

Norge: Erik G. M. Hougen og Knud Petersen.

Danmark: H. P. Olsen.

Gibraltar: E. Stevenson og N. T. Porter.

Asien (Hindostan): N. V. Jones, A. M. Musser, W. Fothringham, S. A. Woolley, W. F. Carter, Richard Ballantyne, Truman Leonard, Robert Owen og Robert Skelton.

Siam: E. W. West og Sterne Hotchkiss.

China: Hosea Stout, James Lewis og C. Duncan.

Afrika (Capstad): Jesse Haven, L. J. Smith og W. Walker.

Brittisk Amerika: J. Robinson, B. T. Mitchell, A. D. L. Buckland og Joseph Millet.

Vestindien: Jesse Turpin, A. B. Lambson, D. Richardson og Aaron Farr.

Guiana: James Brown og E. Thomas.

Texas: P. Thomas, W. Camp og W. Jolly.

Ny Orleans: John Brown.

St. Louis: H. S. Eldredge.

Jowa: Daniel Miller.

Washington City: Orson Pratt.

Australien: Aug. Farnham, J. W. Fleming, John Hyde, Paul Smith, B. Frost, Jam. Graham, W. Hyde, J. S. Eldredge og A. P. Dowdle.

Sandwichsøerne: W. Mac Bride, Ephraim Green, E. Sneyder, J. Lawson, Tho. Kairnes, Nath. Tanner, R. N. Allred, R. A. Allred og B. F. Johnson.

Omtrent 74 af de Ældste, hvis Missioner var til den østlige Halvkugle, og nogle til de brittiske Provindser, afreiste den 15de Septbr., for at reise over det sydlige Pas og ned ad Missourifloden, ledsaget af Ældste O. Pratt af de Tolvs Qvorum, som var beskikket paa Mission til Washington og til at præsidere over de Hellige i de Forenede Stater og de brittiske Provindser i Nordamerika. Præsident O. Hyde arriverede hertil med sin Familie fra Pattowatamie, den 21de Septbr. Ældste P. P. Pratt er indenfor Territoriets Grændser, paa sin Reise fra Sydamerika, saa vi venter ham snart. Ældste A. Lyman og C. C. Rich ere i San Bernardino, hvorfra de agte at afreise den 1ste Novbr., og være her den 1ste Decbr. Ældste L. Snow ankom for nogle Dage siden fra Malta. Ældste Woodruff og G. A. Smith ere her i Dalen, hvor alle de Tolv forventes at opholde sig i Vinter, undtagen O. Pratt.

Den 3die August arriverede Biskop Smoot med 31 Vogne og omtrent 250 af de Hellige, som er det første Selskab, der har emigreret fra England ved Hjelp af det "vedvarende Emigrationsfund"; og de bleve modtagne med de største Glædesyttringer af de Hellige her i Dalen. Emigrationscompagniets Fund er sikkert, i Qveg, Vogne o. s. v.; men Mangel paa contante Penge vil hindre Compagniet fra at udstrække dets Hjælp saa vidt næste Foraar, hvilket vi kunde ønsket, men Ingen formindske derfor sine Bestræbelser for Compagniets Interesse; og Hjælpen vil blive des større naar den kommer.

De Ældste, der bleve beskikkede til udenlandske Missioner, og ikke skulde øster efter, ventes at afreise ad den sydlige Route til Californien den 18de dennes, og at tage tilsøes fra St. Francisco.

Octoberconferenzen begyndte Onsdagen d. 6te dennes, og endte den paafølgende Søndag. Hele den Tid var Tabernaklet opfyldte til Overflod, og Tiden blev meest anvendt til Prædiken, Under-

viisning, Formaning, Faste, Bøn, Lovsang og Taksigelse, samt Nadverens Sakramente; og i en Deel af Tiden holdtes Taler udenfor for den store Mængde, der ikke kunde faa Plads i Huset.

Ældste Luddington og Levi Savage, bleve beskikkede istedetfor S. Hotchkiss og H. Redfield, som blive hjemme. Det øverste Præsidentskab, de tolv Apostler og alle Embedsmænd af de forskjellige Qworum, bleve anerkjendte i deres forskjellige Kald, efter den sædvanlige Orden, ved eenstemmigt Votum af Conferenzen, som ogsaa stemmede for at paabegynde Templets Bygning til Foraaret.

Efterretningerne ere gode fra alle de forskiellige Missioner paa Jorden. Mange troer og lader sig døbe til deres Synders Forladelse, medens de Ugudelige staae imod, og paa somme Steder forfølge de Hellige, fordærve deres Gods, driver dem fra deres Huse, og fortæller allehaande Løgne om dem. Lad de Ugudelige trætte med de Ugudelige, og medens de trætte, de Ældste prædike Evangeliet for dem, som vil troe, saa at Arbeidet ei bliver standset; og hvor de Hellige ikke kan boe i Fred, og dyrke Gud efter deres egen Samvittighed, som de ere oplyste af Sandhedsaanden og Jesu Christi Aabenbaring, der maa de antage det som et Tegn til, at det er Tid for dem at staa op og fly til Zion, at komme Hjem, at komme til et Land midt iblandt de evige Høie, hvilket Ingen attraaer, uden de Hellige; og de gjøre det for at kunne boe i Fred, og og nyde Himmelens Religion og det Gode af deres Arbeide.

Indbydelsen er til Alle og Enhver, af alle Nationer, Stammer og Tungemaal, som vil troe, omvende sig, lade sig døbe og annamme den Helligaands Gave ved Haandspaalæggelse, kom hjem! kom til Josephs Land, til Ephraims Dale. Reis saaledes som I bliver veiledet af Præsidentskabet over Kirken i den Nation hvor I er. De der er vant til varmt Clima, maa, om de kan finde Leilighed, reise til Californien, og søge Raad hos Præsidentskabet i San Bernardino; og saadanne vil være næsten hjemme naar de lander i San Diego. De der er vant til koldere Clima, kan komme over Ny-Orleans, hvor de vil finde Ældste John Brown, hvem vi have sendt til at veilede de Hellige ved deres Ankomst; ligeledes Ældste H. S. Eldredge in St. Louis og Ældste Henry Miller i Pattowatamie.

Kom op her at bygge Herrens Huus, o I Hellige, fra Jordens fire Hjørner; thi som en Høne samler sine Kyllinger under hendes Vinger, saa vilde den Herre Jesus samle Eder i disse sidste Dage; og nu er det Tid for Eder at komme, medens der er Fred imellem Nationerne paa Jorden, og Overflødighed i Landet. I vide ikke hvor snart Veien vil blive spærret for Eder ved Sværdet; eller ved Hungersnød; thi Frelseren sagde da han var paa Jorden, at der skulde blive Krig og Hungersnød, Blodsudgydelse og Fordærvelse over den ganske Jord; men Nationerne vil ikke troe det, forend det kommer paa dem.

Lytter til eders Læreres Røst; lytter til de Israels Ældstes Raad og Formaning, som vi sender til Eder; thi saasandt som det virkelig er Guds Værk, vi er beskjæftiget med, vil I finde deres Ord at være et Lys for eders Fødder, en Lygte paa eders Sti; og den Hellig Aand vil boe hos dem, som efterlever deres Forskrifter; og vi haabe, vi skal ikke komme til at sige til Eder, som en fordums Apostel sagde til de Hellige: „I have mange Mestere, men faa Fædre." O I Israels Ældste, værer Fædre til Troens Børn. I Hyrder af Israel, fød Guds Hjord; og søg Hans Velbehag i Alting, og ikke eders eget, og lær de Hel-

lige at være de existerende Magter underdanige, hvorsomhelst de ere.

Lader de rige Hellige opsanke de fattige, og hjælpe dem hjem; og lad de Fattige forpligte sig til at tilbagebetale saa snart, som de formaaer, efter deres Hjemkomst; og lad dem hjælpe dem selv af al deres Evne, og ikke stole paa de Rige. Dersom alle de Hellige, i noget Rige, eller i nogen Green af Kirke, var saa ivrige for dem selv, som Jesus er for dem, og de Alle var forenede i Tro og Midler, ligesom eet Menneskes Hjerte, saa vilde de finde Midler nok til at hjælpe dem Alle til Zion, uden Ophold; medens de, der kan komme, men venter paa bedre Tider, flere Penge, og mageligere Vogne at age paa, vil vente forgjæves; og hvis de erholder Gjenstanden for deres Attraa, vil det skee igjennem Sorg og megen Trængsel.

Vi trænger til Malervare, Vinduglas, Søm, o. s. v. til Huses Fuldførelse; Frø til Hække og af udvalgte Frugtarter, Grønsager og Blomster; Maskineri til Bomulds eller Ulds Forarbeidelse, og allehaande arbeidsparende Maskineri. Der behøves tre Kartemaskiner til i Dalen til næste Aar. Faar og ungt Qvæg vil finde god Afsætning, saamange som kan bringes. Halvtredsindstyve Tons Bomuldsgarn kunde ønskes i dette Dieblik til Huusbrug. Hvo vil bringe disse Ting? Alle de Hellige.

Bring alt eders Sølv og Guld med, som er tilovers, samt Ædelstene og Mærkværdigheder og Oldsager; saa og enhver Ting, der vil tjene til at bygge, forskjønne og pryde den Allerhøiestes Tempel; og kom op med Sagtmodighed og ydmyge Hjerter, og Bøn, Lovpriisning, Faste og Taksigelse til at hjælpe Herren imod de Vældige, saa skal I faa eders Løn, i Hellige Handlinger, i Velsignelser, i Frelse og Salighed; og vi bede vor himmelske Fader, at han vil inspirere eders Hjerter til Retfærdigheds Gjerninger, og bestandig veilede Eder ved sin Aand og hjælpe Eder til at efterleve hans Lov, indtil I blive fuldkomne og beredte til Lammets Brøllups-Nadver, i Jesu Navn; Amen.

Brigham Young,
Heber C. Kimball,
Willard Richards.

Store-Salt-Sø-Stad, d. 13. Octbr. 1852.

Joseph Smiths Levnetsløb.

(Fortsat fra Pag. 141.)

Imidlertid, uagtet al vore Fjenders Fnysen, saa havde vi alligevel megen Fortrøstning, og der skete mange Ting, som bestyrkede vor Tro og opmuntrede vore Hjerter.

Da vi havde reist tilbage til Colesville, ønskede Menigheden der, som man vel kunne formode, meget gjerne at vi skulde besøge den igjen. Imidlertid havde Søster Knight (Newel Knights Hustru) en Drøm, som satte hende istand til at sige, at vi vilde besøge dem den Dag; hvilket virkelig skete, thi vi kom nogle Timer efter, og vor Tro blev saaledes meget styrket, iheenseende til Drømme og Syner i de sidste Dage, forudsagt ved Propheten Joel; og endskjøndt vi denne Gang vare nødte til at redde os fra vore Fiender ved Flugten, saa følte vi os dog forsikkrede om, at vi tilsidst skulde seire, naar vi ikkun vedbleve at være ham tro, som havde kaldet os frem af Mørket, og

til det vidunderlige Lys af vor Herres Jesu Christi Evangelium. Kort Tid efter vor Hjemkomst annammede vi følgende Befalinger: En Aabenbaring til Joseph Smith jun. og Oliver Cowdery, given i Harmony i Pensylvanien, i Juli 1830. „See, Du blev kaldet og udvalgt til at skrive Mormons Bog o. s. v.“ En Aabenbaring given i Harmony i Pens., i Juli 1830. „Lyt til Herrens Din Guds Stemme, medens jeg taler til Dig, Emma Smith, min Datter o. s. v.“ og En Aabenbaring til Joseph Smith jun., Oliver Cowdery og John Whitmer, given i Harmony i Pens., i Juli 1830. „See, jeg siger Eder, at I skal anvende Eders Tid til at grandske Skrifterne o. s. v.“ See P. B. Side 56, 159 og 161.

Kort efter at vi havde modtaget ovennævnte Aabenbaringer, tog Oliver Cowdery tilbage til Hr. Whitmers, og jeg begyndte at ordne og reenskrive de Aabenbaringer, vi havde faaet fra Tid til Tid, hvormed jeg blev hjulpet af John Whitmer, som nu boede hos mig. Og medens jeg saaledes (eller noget af min Tid) var sysselsat med det Arbeide, som min himmelske Fader havde beskikket mig til, modtog jeg et Brev fra Oliver Cowdery, hvis Indhold foraarsagede mig baade Sorg og Uro. Men da jeg ikke er i Besiddelse af dette Brev nu, saa kan jeg naturligviis ikke gjengive det fuldstændigt her, men kun et Udtog af de fornemste Punkter, som jeg endnu kan huske og vistnok vil huske lang Tid. Han skrev for at lade mig vide, at han havde opdaget en Feil i een af Befalingerne. — See Pagtens Bog Side 7 § 7: „og i Sandhed udviser ved deres Gjerninger, at de har annammet af Christi Aand til deres Synders Forladelse.“ Dette Skriftsted sagde han var urigtigt, og tilføiede: Jeg befaler Dig i Guds Navn, at slette disse Ord ud, at der ikke bliver Præstelist iblandt os!! Jeg besvarede ham strax, og spurgte ham, ved hvad Myndighed han paatog sig at befale mig at forandre eller udslette Noget af eller lægge til eller tage fra en Aabenbaring eller Befaling fra den almægtige Gud. Nogle Dage derefter besøgte jeg ham og Hr. Whitmers, hvilken Familie jeg fandt at være i Almindelighed af samme Mening angaaende de ovennævnte Ord, og ikke uden ved Møie og Taalmodighed kunde jeg formaae nogen af dem til at tale med mig i Sindighed om Sagen. Alligevel, Christian Whitmer blev tilsidst overbeviist om, at det var fornuftigt og overeensstemmende med Skriften, og endelig lykkedes det mig, ved hans Bistand, at bringe ei alene den whitmerske Familie, men ogsaa Oliver Cowdery til at erkjende, at de havde feilet, og at den omdisputerede Sætning stemte overeens med Resten af Befalingerne. Og saalunde blev deres Misforstaaelse udryddet, hvilken, da den kom af Formodning og hastig Dom, var (da vi kom til at forstaae den ret) saa meget mere særdeles godt skikket til at lære enhver af os Nødvendigheden af at være human og ydmyg for Herren, at han maa kunne undervise os om sine Veie, at vi maa kunne vandre paa hans Stier og leve ved hvert Ord, der udgaaer af hans Mund.

Tidlig i August Maaned aflagte Newel Knight og hans Hustru os et Besøg, hvor jeg boede i Harmony i Pensylvanien, og som hverken han eller Konen var bleven confirmeret, blev det foreslaaet, at vi skulde confirmere dem og nyde Nadveren tilsammen førend de forlod os. For at gjøre Beredelse til dette Øiemed, gik jeg hen at hente nogen Viin; men jeg kom ikke langt førend jeg mødte et himmelsk Sendebud og modtog følgende Aabenbaring, hvoraf den første Paragraph

blev skreven da, og Resten i næstfølgende September: Aabenbaring, given i Harmony i Pens. i August 1830. „Lyt til Jesu Christi Røst" o. s. v., see P. B. Side 162.

Vi adlød dette Bud og lavede selv nogen Viin, og holdt vor Forsamling, som ikkun bestod af fem, nemlig: Newel Knight og hans Kone, jeg og min Kone, og John Whitmer. Vi nød Nadveren med hverandre, hvorefter vi confirmerede disse to Søstre som Medlemmer i Kirken, og anvendte Aftenen paa en herlig Maade. Guds Aand blev udgydt over os, og vi lovede og prisede Herren, og frydede os saare meget. Da begyndte der atter en Forfølgelsesaand at yttre sig imod os i Nabolaget, hvor jeg nu boede, som var paabegyndt af en Mand af Methodisternes Troesbekjendelse, som havde Navn af en Guds Tjener, og hvis Navn var — —. Denne Mand fik at vide, at min Svigerfader og hans Familie havde lovet mig Beskyttelse og var venskabelig imod mig, hvorfor han søgte at blive bekjendt med Arbeidet, vidende, at hvis han kunde faae ham vendt imod mig, vilde mine Venner paa det Sted være ikkun faa; og derfor gik han til min Svigerfader og fortalte Usandheder om mig af den allerskammeligste Beskaffenhed, hvilket satte den gamle Herre og hans Huus saameget imod os, at de vilde ei længer love at beskytte os, ei heller troe vore Lærdomme.

Sidst i August besøgte jeg, tilligemed John og David Whitmer og min Broder Hyrum Smith, Menigheden i Colesville i Ny York Stat. Og da vi vel kjendte vore derværende Fienders indædte Had imod os og vidste det var vor Pligt at besøge Menigheden, saa havde vi paakaldt vor himmelske Fader i kraftig Bøn, at han vilde skjænke os Leilighed til at samles med dem — at han vilde blende vore Fienders Øine, at de ei skulde kjende os, og at vi ved denne Leilighed maatte vende tilbage uforstyrret.

Vore Bønner var ikke omsonst; thi da vi var ikke langt fra Hr. Knights Sted, traf vi paa et stort Antal Mænd, arbeidende paa den offentlige Landevei, hvoriblandt var flere af vore arrigste Fiender. De saae alvorligt paa os, men kjendte os ikke, og vi passerede dem uforstyrret. Samme Aften forsamlede vi Menigheden, confirmerede dem, nød Nadveren og havde en glædelig Forsamling, med stor Aarsag til at glæde os ved vor Saligheds Gud og synge Hosanna til hans hellige Navns Ære. Om Morgenen begav vi os paa Veien tilbage igjen, og uagtet vore Fiender havde lovet en Douceur af 5 Dollars til hvemsomhelst der kunde give dem Efterretning om vor Ankomst, saa slap vi dog lykkelig og vel ud af Nabolaget, uden mindste Ubehagelighed, og kom uskadt hjem. Ikkedesmindre kom N. Knight nogle Dage efter til mit Huus, og han fortalte os, at Pøbelen strax efter vor Afreise havde faaet Kundskab om at vi havde været der, og at de uopholdeligen havde samlet sig tilsammen og havde truet Brødrene og gjort dem megen Uro hele den Dag. Broder Knight var nu kommet med sin Vogn for at flytte min Familie o. s. v. til Fayette i Ny York Stat; thi eftersom Hr. Whitmer havde hørt om den Forfølgelse der var opstaaet imod os i Harmony i Pensylvanien, saa havde han inviteret os til at komme og boe hos ham; og i den sidste Uge af August arriverede vi i Fayette, hvor vi blev glædelig modtagne af vore Brødre og Venner. Dog fandt vi snart til vor store Bedrøvelse, at Satan havde lagt paa Luur for at bedrage og søgt hvem han kunde opsluge. Broder Hyrum Page var

kommet i Besiddelse af en vis Steen, ved hvilken han havde erholdt visse Aabenbaringer angaaende Zions Opbyggelse, Kirkens Orden o. s. v., hvoraf det Hele var aldeles stridende imod Guds Huus's Orden, som den er nedskreven i det ny Testamente, saavelsom vore sildigere Aabenbaringer; men da der var et Conferenze-Møde bestemt til den 1ste Septbr., saa tænkte jeg det klogest, ikke at gjøre stort Andet med Hensyn til denne Sag førend Conferenzen, end tale med Brødrene derom. Alligevel fandt vi, at Mange (især den whitmerske Familie og Oliver Cowdery) troede meget paa det, som blev frembragt ved denne Steen, hvorfor vi tænkte det bedst at adspørge Herren angaaende saa vigtig en Sag, og førend Conferenzen kom sammen, erholdt vi Følgende: Aabenbaring til Oliver Cowdery. "See, jeg siger Dig," o. s. v., see P. B. Side 164, og Aabenbaring i Nærværelse af sex Ældste. „Lytter til" o. s. v. See P. B. Side 58.

Endelig blev vor Conferenze samlet, og Sagen om den føromtalte Steen taget under Forhandling, og efter betydelig Undersøgelse frasagde Broder Page saavelsom den hele Menighed sig bemeldte Steen og Alt, hvad dermed var forbunden, til vor fælles Tilfredshed og Glæde.

Vi nød nu Nadveren, confirmerede og ordinerede Mange, og udførte en stor Deel forskjellige Menighedsanliggender, den og den paafølgende Dag, og havde hele Tiden megen af Guds Kraft udviist iblandt os; den Helligaand kom over os og opfyldte os med usigelig Glæde; og Fred og Tro og Kjerlighed havde vi Overflødighed af. Førend vi skiltes ad, erholdt vi Følgende: Aabenbaring, given i September 1830. „See, jeg sender Dig" o. s. v. See P. B. Side 165 og „Thomas, min Søn" o. s. v. See Side 167.

Under Conferenzen, som varede i tre Dage, herskede den fuldkomneste Enighed, og Alting blev afgjort tilfredsstillende for alle Nærværende og et Begjer yttrede sig hos alle de Hellige til at gaae fremad og arbeide med alle deres Kræfter paa at udbrede Sandhedens store og skjønne Principer, som vor himmelske Fader haver aabenbaret os. Nogle bleve døbte under Conferenzen, og Herrens Værk voxte og fik Magt. Paa denne Tid viste sig en stærk Videbegjerlighed hos flere af de Ældste angaaende de Levninger af Israels Huus, Lamaniterne, som boede i Vesten; thi de vidste, at Gud vilde gjøre store Ting med det Folk og haabede at Tiden var kommen, da den Almægtiges Bestemmelser med dette Folk skulde blive fuldbyrdet, og at de vilde annamme Evangeliet og nyde dets Velsignelser. Begjerligheden var saa stor, at vi besluttede at adspørge Herren, om det vilde blive rigtigt at sende nogle af de Ældste ud iblandt dem, hvilket vi da gjorde og erholdt følgende Aabenbaring: Til Parley P. Pratt og Ziba Peterson. See P. B. Side 168.

Strax efter vi havde faaet denne Aabenbaring gjorde vi Tilberedelser til de deri betegnede Brødres Reise til Lamaniternes Grændser, og de fik en Afskrift af Aabenbaringen; og da de vare reisefærdige, bød de deres Brødre og Venner Farvel, og begav sig paa Reisen, prædikede, hvor de kom frem, og efterlod et beseglende Vidnesbyrd, idet de opløftede deres Røst som en Basun i de forskjellige Smaabyer de kom igjennem. De vedblev at reise til de kom til Kirtland i Ohio, hvor de opholdt dem nogen Tid, fordi der paa det Sted var en heel Deel, der troede deres Vidnesbyrd og kom frem og adlød Evangeliet. Iblandt dem var Sidney S. Rigdon, og en stor Deel af den Menighed, hvis Forstander han var.

Da der har været megen Omtale og mange falske Rygter har været i Omløb blandt Folk angaaende Ældste Rigdons Forening med Jesu Christi Kirke, saa er det nødvendigt at give en correct Beretning om Samme, til at afhjælpe den offentlige Menings Vildfarelser desangaaende. Jeg skal derfor skride til at give en kortfattet Beskrivelse over hans Levnetsløb, lige fra authentiske Kilder af; samt en Beretning om hans Forening med Christi Kirke.

(Fortsættes).

En Advarsel imod de falske Propheter.

(Af Johan P. Lorentzen).

(Fortsat fra Pag. 116).

Frafaldet.

Baade Propheter og Apostler forudsaae, at Hedningenes Frafald vilde udspredes over Jordkloden, under det populære Navn „Christendom." Denne Christendom vilde tilintetgjøre Guds Kraft, udslette Guds Kundskab, forandre Guds Love og Anordninger, og bringe et stort Mørke over Jorderige. De saae Uretfærdighedens Hemmelighed yttre sig, og dristigt forudsagte de Frafaldet; det Syndens Menneskes Ophøielse; Præstedømmets Borttagelse; Lys og Sandhed fra de sidste asiatiske Menigheder; Forkastelsen af alle de Ting, som Jesus har befalet; de uimodsigelige Kjendetegn paa, at Menneskene ikke vilde fordrage sund Lærdom; Forøgelsen af mange Sektstiftere; Antagelsen af fordømmelige Vildfarelser og djævelske Lærdomme.

Propheternes og Apostlenes Vidnesbyrd stemmer overeens med Historien. Evangelisten Johannes's Discipel, Polycarp, trøster de Oprigtige i den philippensiske Menighed, fordi de sørgede dybt over, at de Ældste i Philippea havde sneget sig omkring i Husene og forført Qvinder, hvorfor de vare blevne udelukkede, og advarer fremdeles til ikke at lade sig forlede af det stærke Frafald, der allerede greb vidt om sig. Irenæus, en Discipel af Polycarp, førte ogsaa paa sin Tid billige Klager over de mange Vranglærere, der vendte op og ned paa Lærdommene. Iblandt Kirkens Lærere blev Fordærvelsen stedse større, og de faa Oprigtige, der stod adspredte hist og her paa det østlige Continent, maatte besegle deres Tro og Vidnesbyrd med deres Blod, og Tiden kom, at Djævelens Klinte ganske skjulede Herrens Ager. Djævelen, som havde begyndt Krigen, beseirede de Hellige, og fik Overhaand over dem, og han indførte snart andre Love og Anordninger, og oprettede en anden Gudsdyrkelse, som Tid efter anden vandt meer og meer Anerkjendelse iblandt Jordens Folkeslag. Fundamental-Principerne bleve forandrede; istedet for at omvende sig, tro Evangeliet og lade sig døbe til Syndsforladelse, blev Barnebestænkelse og Barnedaab sat istedet, og naar Børnene voxede til, skulde de oplæres og overtydes om de forskjellige (efter Landenes Politik) herskende eller brugelige Troesbekjendelser, istedetfor at salve de Syge med Olie, og modtage Haandspaalæggelse af de Ældste for Helbredelse, behøvede man kun herefter at betjene sig af Læger; istedetfor Apostler, Propheter o. s. v. fik man nu Professorer og velstuderede Theologer; iste-

detfor at Præstedømmet afgjorde Stridighederne i Menighederne, fik man nu Lovkyndige, Jurister og Procureurer; istedetfor at den Helligaands Gaver og Velsignelser var iblandt de Første-Dages Hellige, saa blev man nu velsignet med menneskelig Viisdom og Videnskaber, i mange forskjellige Grene; istedetfor at Evangeliet blev udbredt ved Apostler og Disciple i den apostoliske Tidsalder, saa blev den pavelige Lærdom nu udbredt af Keisere, Konger, Biskopper, Riddere, Mænd, Qvinder og Børn, og Sværdet og Landsen var som oftest de Midler, de betjente sig af for at paanøde Folkene deres Velsignelse; istedetfor at Evangeliet virkede Harmoni, Kjærlighed og Opoffrelse, saa virkede de djævelske Lærdomme de modsatte Ting; istedetfor at den evangeliske Sandhed opfordrede de Hellige til at vogte sig for de falske Propheter, der komme i Faareklæder, saa opfordres Menneskene i vore Dage til at vogte sig for de sande Propheter, der komme til det med Evangeliet og Advarselens Røst; og til Slutning, Resultatet paa denne Omvæltning er: en forfængelig Gudsdyrkelse er traadt istedetfor en fornuftig.

Christendommen beseirede Verden og blev Stats-Religion, hvor den trængte sig frem. Den omorganiserede Staterne og Folkene, ligefra Keiseren paa Thronen og ned til den Ringeste af hans Tjenere; Hofstat, Pragt, Forfængelighed, Rang og Titler, viste snart, at den gamle Lighed der characteriserer Fortiden, blev banlyst, og Hofferne medførte for Borgerne store Skattepaalæg, der aldrig formindskedes, men mere forøgedes. Keiser Constantin den Store, var den første der gjorde Christendommen til Statsreligion i Romerriget, 324, og han indrettede Alt paa nye Maader, en ny Tidsregning blev indført, og hans egen Person fandt man omringet baade af Livvagt, Tjenere og Stormænd. Endskjøndt han adopterede Christendommen, i sit store vidt udstrakte Rige, bortgav Embeder og Titler til dem, der hyklede ligesom han selv; gjorde Biskopper og Lærere til Herrer, og gav dem store Indkomster, der stedse forøgedes; opmuntrede alle daværende Nationer under hans Herredømme, til at antage den christelige Tro; sammenkaldt en stor Kirkeforsamling i Nicea, hvor han selv præsiderede, skjøndt 318 Biskopper var tilstede, og hvor det over hele Jor- (den bekjendte Barn, (den niceiske Troesbekjendelse) udkom; indskrænkede den jødiske og hedenske Gudstjeneste ved Love, saa mærkeligt nok, lod han sig dog selv først døbe kort før sin Død, 337. Saaledes som Christendommen var organiseret i Romerriget, saaledes gik den seirende frem over Jorden, og dersom Prædiken ikke kunde overtale Nationerne til at troe, betjente man sig af bedragelige Kunster, og dersom dette ikke hjalp, saa saae den Tids Missionærer sig nødt til, ved Korstog og Sværd, at tvinge Nationerne dertil, og Erfaringen lærte snart de Christne, at det sidste Middel virkede bedst. Men hvad Frugter skulde en Lærdom bringe Nationerne, som i næsten hvert Land paa Jorden, blev indført ved et Magtsprog? Historien og vor nuværende Tid vil besvare Spørgsmaalet.

Christendommen, der var blevet anerkjendt af Staterne, skulde endnu gjennemgaae en mere glimrende Triumph. Constantin, havde ladet opbygge prægtige Kirker, til hvilke han tillagde meget Jordegods, og dette Exempel blev efterfulgt, af mange Mennesker af anseelig Stand, saa at Kirkerne kunde smykkes paa det prægtigste, tilligemed Kirkens Biskopper og Prælater, der ved samme Leilighed, hævdede deres Anseelse, og efterabede den verslige Magt, og med rastløs Virk-

somhed, fort foer de lige indtil de ganske havde beseiret de verslige Magter, og organiseret en forfærdelig stor Kirkestat, der baade i kirkelig og i politisk Henseende, førte Magtsproget. Man kom ihu, at Herren havde skjænket Apostlen Peter Fuldmagt til at løse og forsegle paa Jorden, og Jordens ældgamle halvandentusindaarige Stad Rom, blev udseet til Kirkens Metropolis, hvor Apostlens Efterfølger skulde residere. Man indførte Billeder i Kirken, og det varede ikke længe før Billeddyrkelsen opkom, man nedknælede for Moder Maria og de afdøde Hellige, beviste dem guddommelig Ære, og anholdt om deres Forbønner hos Gud. Man brændte Vorlys ved høilys Dag, brugte Røgelse ved Bønnerne, ophøiede Korset, gjorde Kirker og Altere til Tilflugtssteder for Misdædere. Man indførte et hemmeligt Skriftemaal, og udraabte en Skjersild for dem, der gik bort fra dette Liv og de havde en Synd som de ikke havde gjort Bod for; dog kunde Sjælene forløses fra Skjertsilden, naar de Afdødes Venner eller Paarørende, vare gavnmilde med at betale Penge til de Geistlige, som da sang Messer for dem. Biskop Albert den Store af Regensburg, sagde: "de Rige ere lykkeligere end de Fattige, fordi de kan tilkjøbe sig saa meget af det Hellige, at de snart kan blive friet af Skjersilden, men de Fattige kan man intet trøste, fordi de intet eie."

Man beviste sin Ærbødighed for Kirkens Tjenere, ved Knæfald og Haandkys, endskjøndt mange af de Geistlige deeltog i Slagsmaal, begik Mandraab, levede et forargerligt Liv og havde mange Friller, modtoge Pant af de Fattige, der ikke kunde betale for deres Børns Bestænkelse, beskjæftigede sig mere med Jagt, Pragt og Velevnet, forsømte deres Embedspligter, og mange vare endog saa uvidende, at de ikke kunde skrive deres Navn eller læse i en Bog; men blot fordi de bare Munkekappen eller Faareklæderne vare de i Besiddelse af den almene Agtelse; ja Uvidenheden hos Bemidlede saavel som Ubemidlede var saa stor, at de blev priset salige, som kunde døe i en Kappe, som en Munk havde baaret paa sit Legeme, og tilsidst gjorde man sig Umage blot for at komme i Besiddelse af en Lap af en Helgens Klædebon. Langfredag i Aaret 1099, gik den fromme Korsfarer, Hobs religiøse Raseri saavidt at de kastede sig over Munken Peter Bartholomæus, der havde gjennemgaaet Ildprøven, blot for at komme i Besiddelse af en Stump af hans Gevandt; og de rev og sleed i ham saaledes at de udrev Kjødet af hans Laar og Been fordi de ansaae ham for en Helgen, og de havde sikkert dræbt ham, dersom ikke Ridder Raimond Peter havde befriet ham med væbnet Haand. Man betragtede dem som Hellige, der i Ordets bogstavelige Mening, kun vare religiøse Særlinger, f. t. Ex. at boe ligesom i et Dueslag paa høie Stytter, og have den ene Fod lænket i en tung Kjæde; eller modsat at boe i Ørkeners rædsomme Huler, og tarvelig friste Livet med de Næringsmidler, som medlidende Sjæle, ved Strikker vilde nedlade til dem; eller ved at leve som Eremitter i Skove, og Munke i Klostre, afholde dem fra Ægtestanden, og til deres Død, leve et strengt og indgetogent Liv for Verden; eller ved at drage i store Hobe, igjennem Stæder og Byer, og ved stort Skrig hudflette deres nøgne Legemer, med Svøber, og de vilde ved denne frivillige Marter, forskaffe sig selv og andre Guds Naade. Saaledes fik Menneskene kraftige Vildfarelser til at troe Løgnen saasnart som de afvegede fra Sandheden; thi naar Nogen af de virkelig Oprigtige stode op, og vilde under-

vise andre Mennesker, om det som hører til Liv og Gudfrygtighed, blev de forfulgt som Kjettere og udryddet af Jorden, som Freds- og Rolighedsforstyrrere, fordi de vovede at kjæmpe mod Mørkets Fyrste og hans Tjenere. Der blev indført Inqvisitions Retter i alle de vestromerske Lande, og det blev længe et virksomt Middel til at have et skarpt Øie paa Kjetterne. I Orienten lykkedes det derimod ikke altid saa godt for Paverne, og hertil kom flere Aarsager. 1ste var Agtelsen for Paverne og Clerestiet ikke saa stor; 2det var Paverne i et stort Tidsrum saa demoraliserede, at de var ude af Stand til at sætte deres Villie igjennem; 3die vare disse Lande saagodtsom frafaldne fra den latinske Kirke, og holdte deels til den græsk catholske og deels til den muhamedanske Kirke. Pave Innocent d. 4de anstillede et Korstog imod Valdenserne i det franske Landskab Dauphine. Endeel af Valdenserne der havde skjult sig i Jordens Huler bleve dræbte ved Ild, der blev antændt ved Hulernes Aabning, og man fandt foruden Vogne, 400 Børn dræbte ved deres Mødres Bryster. De der flygtede ud til de høie Klippetinder bleve nedstyrtede, parterede, martrede paa Pinebænken, til der kom Orme i deres Hænder der vare gjennemskaarne af Tarturstrikkerne. "Man har bragt Herren et stort og velbehageligt Offer," lød det overalt, da man i Kongen af Navarras Nærværelse havde brændt 183 Bulgarer, (Valdenser) ved Monteviener. Baade enkelte Personer og samlede Menigheder har gjennemgaaet Trængsler og Lidelser over al Beskrivelse. De ere blevne erklærede æreløse, fredløse, satte i Band, fangede, piint, satte i Gabestok, landsforviste, knebet med gloende Tænger, brændte, stegte, stenede, druknede, halshuggede, sønderrevne og selv i Graven har man undertiden ikke undt dem Ro, men har opgravet deres Been for at opbrænde dem og udslette deres Levninger. Baade Mænd og Qvinder ere levende blevet ophængte paa Kroge i de rygende Kaminer; med gloende Tænger ere de blevne trukne omkring til offentlig Spot ved Næsen; paa gloende Kul har man nødt dem til at gaae med bare Been indtil de laae forbrændte i Ilden; man har spekket de nøgne Legemer med Spekkenaale og Flesk fra Hoved til Fødder; blæst Maverne op med Blæsebælge indtil de revnede; har afrevet dem Neglene paa Hænder og Fødder; Qvinder ere deels med Hovedet og deels med Fødderne stukket ind i gloende Ovne, og deres Legemer martrede paa det rædsomste. Broder har myrdet Broder; Børn har ombragt deres Forældre og Forældre deres Børn, og en unaturlig Kjærlighed, en fordærvet Moralitet, har indtil nærværende Tidsalder, gjort sig gjældende i alle Lande paa Jorden, baade iblandt Monotheister og Polytheister, og kan stadfæste, et Frafald fra Sandheden og en Fornegtelse af Troen.

I Aaret 1793 fik man i Sinde i Paris at afsværge Christendommen, fornegte Gud og sagde: „at den svage Gud man frygtede for, kun levede i Folkets Indbildning. Præsterne kom frem med den Tilstaaelse, at de hidindtil havde prædiket Løgn, og bedraget Folk, men at nu herefter skulde Rigets fri Forfatning være det Evangelium, der skulde forkyndes alle Folk. Søndagene bleve ikke helligholdte, Festdagene udeladte af den ny Almanak, andre indførte, f. Ex. een for Dyd, een for Revolutionen, een for den offenlige Mening, een for Republikken o. s. v. Af Tempelkarrene prægedes Penge, af Klokkerne støbtes Kanoner, Kirkerne bleve lukkede, undtagen Notre-Dame, der blev forsynet med hedenske Altere, Ild, Offringer og Præstinder.

Endelig feiredes en stor Høitidelighed i Paris, som kaldtes Fornuftens Gudstjeneste. En Qvinde blev kjørt i en prægtig Vogn op foran Høialteret i Notre-Dame, og blev forestillet som Fornuftens Gudinde, og blev hædret med Sange, Taler og til Slutning kysset af Præsidenten, og den sidste Taler forsikkrede, at det var første Gang siden Kirken var bygget, at Sandheden havde lydt under dens Hvælvinger. — Af alt dette lærer vi, at Menneskene har opstillet og opsøgt mange Forfængeligheder. Mange Sekter ere fremkomne, fordærvelige Vildfarelser og djævelske Lærdomme har fordærvet Sindet, besmittet Samvittigheden, og Gudsfrygten er benyttet som et Middel til at skaffe sig ulovlig Vinding, og Menneskene sige, at de kjende Gud, men de foragte ham med deres Gjerninger, fordi de ere vederstyggelige, ulydige og uduelige til al god Gjerning.

Menneskenes Gjerninger i alle christne Lande stadfæster Frafaldet. Mange religiøse Instituter ere blevne oprettede, foruden mange Selskaber og Stiftelser, for at raade Bod paa den almindelige Fordærvelse. Reformatorerne har uopfordrede (uden Engles Sendelse til dem) paa eget Ansvar fordristet sig til at begynde et Værk, hvortil de baade har manglet Authoritet og Competence, og derfor har ogsaa deres Virksomhed bragt mere Smerte end Velsignelse, og al deres Arbeide har været ligesom en ny Lap paa en forslidt Klædebon, eller som ny Viin i gamle Læderflasker. Vi mærker, at Djævelen heller ikke stort har bekymret sig om de sidste Reformationer i de sidste 300 Aar, men hans Indflydelse og Magt er bleven mere befæstet ved denne menneskelige Uenighed, og alle bibelske Forudsigelser betræffende Frafaldet befindes paa en forbausende Maade (uimodsigelig af Nogen) bogstavelig opfyldte.

(Fortsættes).

En Tale

holdt af Præsident B. Young i Tabernaklet i Store-Saltsøe-Stad den 8de August 1852.

Jeg vil læse en Aabenbaring given til Joseph Smith jun. og Sidney Rigdon. Men førend jeg gjør det, og for at begynde paa det jeg agter at forelægge Folket denne Morgen, vil ieg sige til dem, at hvad jeg forstaaer ved at prædike Saliggjørelsens Evangelium er dette: der er ikkun een Discours til at prædikes for alle Adams Børn, hvilken de skulde tro og leve efter. At begynde, fortsætte og slutte denne Evangelieprædiken, vil fordre al den Tid der er tilfaldet Mennesket, Jorden og alle Ting paa den, i deres dødelige Tilstand; det er min Synsmaade med Hensyn til at prædike. Ingen er istand til at fremsætte for en Forsamling alle Evangeliets Punkter i dette Liv, og fortsætte disse Punkter til deres Fuldendelse, fordi dette dødelige Liv er altfor kort. Det er uadskillelig forbundet een Deel med en anden, i alle de Lærdomme der er aabenbaret til Mennesket, som nu kaldes de forskiellige christelige Lærdomme, hvoraf alle Religions-Bekiendere tro en Deel; men hver for sig forkaste, eller attraaer at forkaste andre Dele af Sandheden; — idet enhver Sekt eller Individ tiltager sig Dele af Biblen, Dele af Saliggjørelsens Lærdom, det som smager dem bedst, og forkaster hele Resten, og blan-

der disse Lærdomme med menneskelige Læresætninger.

Men lad et Evangelium prædikes, hvori alle Saliggjørelsens Grundsætninger er indbefattede, saa vil vi erkjende, ved Enden af Jordens og alle derpaa værende Skabningers Dødelighed — naar Scenen sluttes ved den endelige Fuldbyrdelse af alle Ting, der har været fra Verdens Skabelses Begyndelse, og dens Befolkelse indtil den sidste Generation af Adam og Eva, og den endelige Fuldendelse af Christi Værk; — jeg siger, vi skal da erkjende at det er Evangeliets Ord, og at det ikke prædikes til dødelige Væsener i eet kort Liv.

Jeg gjør disse Bemærkninger i den Hensigt at fritage mig fra det besværlige Arbeide at fremsætte for denne Forsamling, ethvert Punkt af Saliggjørelsens Lærdom, i alle deres forskjellige Betegnelser, saaledes som de fremsættes i dette Liv, og overeensstemmende med vor Forstaaelse. Jeg gjør disse indledende Bemærkninger forat frie mig fra den store Byrde: at ende den Afhandling jeg skal begynde. Jeg ventede ikke at ende den; jeg venter ikke at see Enden deraf, indtil Scenens Slutning. Jeg begynder ikke engang paa Begyndelsen; jeg blot griber efter den, hvor den kommer til mig i det nittende Aarhundrede, thi den har været for mig; den er fra Evighed til Evighed.

Christus er Ophavsmanden til dette Evangelium, til denne Jord, Mænd og Qvinder, Adams og Evas hele Afkom, enhver levende Skabning der lever paa Jorden, der flyver i Luften, der svømmer i Vandene, der boer paa Marken. Christus er Saliggjørelsens Ophavsmand til al denne Skabelse; til alle Ting henhørende til denne Jordklode, som vi beboer.

(Fortsættes.)

Blandinger.

— I en Tid af 10 Uger fra den 19de Juli til den 21de Septbr. f. A. blev i Tiende indsendt til Tiendeforraadshuset i Store-Salt-Sø Stad 945½ ℔ Smør, 1140 ℔ Ost og 602½ Dosin Æg.

— Ønsker du Maden skal smage dig godt, da arbeid for den.

— Jordskjælv fandt Sted i Provindsen Kansut i China i Juni for en Tid af sexten Dage. Man siger, at over 20,000 Huse ere blevne ødelagte, 300 af Indvaanerne omkomne og 400 slemt saarede. — Paa de phillipinske Øer har ogsaa været svære Jordrystelser, saavelsom paa de vestindiske Øer og i Sydamerika.

— Mexico lider af Røverbander og Hovedstaden hjemsøges med svær Pestilenze.

— Guld er bleven opdaget i St. Vincent i Vestindien.

— I et Møde, holdt af Indvaanerne af Byen Kanesville (som ere Nykommere), blev det besluttet, for Fremtiden at benævne Byen Council Bluff City.

Poesie.

Hosianna alle Kongers Konge!
Messias selv, den Frelsermand.
Vaagner op I Folk og seer hvormange
Alt vandre ud at møde ham.

Chor.

Vendom og gaa i Vandet ned
Ad Frelsens Vei til Salighed;
Thi Dagen sig nærmer, da han sig lader see.

Hist paa Zions Bjerg hans Huus alt bygges;
Hans Helligdomme der skal staae.
Der hans Salvede mon boe i Tryghed
Til større Gaver de skal faae.

Og i Zions Land, der skal han throne,
Naar han betræder Jord igjen,
Naar hans Konge-Scepter og hans Krone
Skal agtes af al Skabelsen.

Med Retfærdighed han da vil dømme,
Forsvare den, som skeer Uret.
Og sin grumme Vredes Skaal udtømme,
At skaffe sin' Udvalgte Ret.

Da skal Konger, Fyrster, Grever, Herrer,
Og store Mænd af Adelstand,
Søge Skjul at finde under Bjerge
For Synet de ei taale kan.

Da skal Alle, som har trofast vandret
Med Glæde høre Hyrdens Røst.
De Sagtmodige skal arve Landet,
Al Jorderig, fra Vest til Øst.

Derfor hør nu dog, o I Nationer!
Messias' Evangelium.
Dyrker ham som høit i Himlen throner,
Og hilser det Millennium.

H.

Kom alle I Guds Mænd, som har annammet Magten,
Gaa iblandt Folket hen, og hilder dem i Pagten,
Det sidste Dagværk er begyndt, os Evangeliet forkyndt,
Som fører hjem til Zion, i Fryd og Fred.

Kom I adspredte Faar, og lytter til den Hyrde,
Som leed saa megen Sorg, og bar den hele Byrde,
Thi hvad Propheterne har sagt, I snarligen vil see fuldbragt,
Og komme hjem til Zion, i Fryd og Fred.

Vend om og da bliv døbt, og faae al Synd aftvettet,
Og Aandens Vidnesbyrd: Din Brøde er udslettet!
Saa kaster al jer Sorg paa ham, thi han for Eder Omsorg har,
At føre Jer til Zion, i Fryd og Fred.

Naar Sorgen er forbi, og Trængslerne er' endte,
I fra al Trældom fri, Opstandelsen kan vente;
Og Jesu Ansigt I vil see, og altid være samlede
Et Tusind Aar i Zion i Fryd og Fred.

H.

Indhold.

„Skandinaviens Stjerne" udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned, og faaes hos DHrr. Boghandlere, samt hos Redactøren i Compagnistræde Nr. 54, 4de Sal.

Udgivet og forlagt af W. Snow.

Trykt hos F. E. Bording.